

Alte Drucke

**Postylla Swatē || paměti M. Jana Husy|| Mučedlnijka
Božijho/na Euangelia || kteráž se čtau přes celý Rok.|| K
nižto přidané || gsau mnohé giné ...**

Hus, Jan

Nürnberg, 1563

VD16 ZV 27213

Nedele Prwnij po Velikonocy Euangelium Swateho Jana w Dwadcate Kapitle.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148110

Kázání w První Neděli

¶ Ale magi wěděti / že w Saudný den Kryštus dý: Býl gšem la-
čen/nahrnili gšte mne/žijširo / a napogili gšte mne / nah a odyli gšte mne/
Hostem a přigali gšte mne: Pošte požehnaný/přijmēte Kralowstwu.

¶ Ty teš gšte bude hřichuow y Můž zbawený/a gš slyšysa proč/
že ne proto: Aby Peníze na Walku Papežowi dáwali/ ani pro to/že sa-
sem y tam po odpustcých běhali/ani proto/že sa s Kněžými o hřichuow
odpuštěný se vmlauwali. Ale že každý yakož dý Swatý Pawel: Což
bude syti/to bude žiti/z weliké milosti/wěčné Spasený/a z hřichuow ne-
čani/ wěčné zatracený:

¶ Protož potřebý gš nám Kněžým/abychom řagice se hřichuow/
kázali lidu wšsemu pokaný/aby se lidé káli / neb šrže gměno Pana Ge-
žisse / budau mŕti odpustcých hřichuow. Ueb dý Pán Gežiss na kon-
cy Euangelium. A kázati we Gměno geho pokaný a odpustcých hřichuow
we wšsech lidech.

Das I. wichtige Buch ist die Evangelien des
Neděle První po Velikonocy

Das II. ist die Evangelien des
Euangelium Swatého Jana w

Das III. ist die Evangelien des
Dwadecáté Kapitole.

Das Evangelium des
Christus mortuus est et resurrexit
et alleluia
et alleluia
et alleluia

tail/

18

Kázání w prwnij Nedeli
 fili / že Jezus gest Krystus Syn Boží / a abyšcie wě-
 řice / žiwot měli we Gmēnu geho.

B. Auctor
 lector
 ad fol. vi. b.
 li. II. re-
 mittit.

Svaté toto Euangelium vkažuge nám duo-
 wody Krystowy / gimiz k prospěchu Cyrkwí Swatě v-
 kázal gest Dčedlníkům / že gest prwě z Mrtwých wstal
 a toto vkažanij Krystowo bylo gest Pátě a poslednij na
 Welikunoc / yakož gšem položil w Pondělnijm Euangeli-
 um / a to rozumějce o vkažanij tělesném w Euangelium položeném.
 Neb máme za to / že swě milé Matce neyprwě se vkažal / to wěz wnjt-
 ním vkažanijm / nebo poněwadž ona byla gest Počladniče aneb škrině
 mairy Křesťanské / w Pátě a w Sobotu. Protož Pán Krystus že tak
 gest wjru zachowala / a z swě wděčnosti k haticce swě / gi neyprwě gest
 zgewil swě z Mrtwých wstání / ač ne tělesně / ale w Duffy. A to zgewe-
 nij mnohém perwě gi ona gest přigala / ale Dčedlnícy / genž widě wšse ho
 ho tělesně / gestě gsau pochybowali. A tak dij Euangelium Swatěho
 Marka / že se neyprwě vkažal Marij Magdaléně / to prawda gest o vka-
 žanij tělesném / yakož se vkažal tělesně Dčedlníkům / wedle tohoto Euan-
 gelium / genž dij:

Když byl večer toho dne / to gest prwnij den po Sobotě židowské /
 a tak den wzkřísenij Krystowa / když se byli Dčedlnícy sešli / genž we
 dne byli gsau se rozběhli / pro bážen židuow aby gich nezgýmali / a byli gsau
 dweře zawřeny / wedle vmysla Dčedlníkům / aby od židuow se wylstěhli /
 ale wedle Božího spůsobu / byli gsau zawřeny dweře / pro vkažanij slaw-
 nosti Těla Krystowa / genž gt zawřenými dweřmi wšel. A že Dčedlní-
 cy byli gsau zarmaucenij / pro strach židuow / y pro Smrt Krystowu.

Protož přišel Pán Krystus stal gest vprostřed / a řekl gest gim: Po-
 řog wám tujm pozdrawenijm ge těššyl / aby se židuow nebal / a geho se / že
 k nujm pozdě přišel / nelekali / ale aby ho poznali. A když to řekl : k wěššy
 mu vtěšenij a wgištěnij / vkažal gim Kuce a Boť / aby poznali ho / že on
 gest ten w tēnž těle / genž gim před smrtij pořog slibowal / a že ge yako
 Pán a Mistr / prwě zprawowal / a k welikému duowodu / vkažal gim
 weliké znamenij / Kuce sgizwami / a Boť / ne by Kány nebyly wžoraweny /
 ale aby vkažal / že wšse o tēž tělo gest / ostawil gest znamenij / a pro gine
 přičiny / yakož prwě řečeno gest. Protož radowali gsau se Dčedlnícy /
 proti dwogým zarmaucenij dřiwě řečenému / wžerowše Pána / pro ge-
 hož Smrt byli gsau smutnij.

Tehdy wece gijm opět : Pořog wám / řka : drubě / pořog wám / vka-
 žuge gim Pořog budaucy wěčný. A y hned vkažuge gim cestu / gijž ma-
 gij k tomu wěčnému pořogi přigijti / řka : Yakož poslal mne Otec / to
 wěz /

Reflexion über die heilige Geist von dem heiligen Geist, Fol. 257. b.
 po Velikonocy. Fol. 27. b. XIII

wěz/abych wyznáwal a řázał pravdu/y já posylám wás abyšste praw
 du wyznáwali a řázali/a že wyznáwanij prawdy a řázanij/aby bylo pro
 spěšné y gim/y lidu/potřeba gest pomocy weliké. Protož znamenitě de
 chl na ně/řka gim: Wezměte Ducha S. to gest/ dar Ducha Swateho/
 w mocy a w vměni. A tjmto dechnutim wci/že y Duch S. darowé Du
 cha swateho od něho pochazegi yakož y od Otce/ nebť ne darmo/ani s ne
 řáznij/yato Dítě/dechl gť tak na ně. A ten obyčej nyní Biskupowé magi
 činiti/řkyž Kněžij swětij/že dychagi na ně/řkauce: Wezměte Ducha S.
 ale ne hned se tak stane/yak oni čekau/ nebť te mocy nemagi aby dáwali
 Ducha Swateho/ yakož na mnoha místech dowodij Swaty Augu
 styn/řka: Že nemuž dáti Ducha Swateho niž adny/ gediné Buoh/ a
 že Pan Kryštus/yakož to Člowěk nedal gest Ducha Swateho/ ale brž
 wzal gest. Protož na to slovo/že Kryštus řekl gest: Wezměte Ducha
 Swateho/ dij Swaty Augustyn/y kterak není Bohem Kryštus/pone
 wadž dáwa Ducha Swateho: A tak Kryštus že gest prawý Buoh a
 Syn/Otce Boha/ dal gest Ducha Swateho/a že gest Člowěk stwoře
 ny wzal gest Ducha Swateho.

Ue tak Apostolé/ani gimj Kněžij dáwagi Ducha Swateho/ač mo
 hau mluwiti na božně/a prosyti Pana Boha/ aby dal Ducha Swateho/
 a klasti ruce na lidi/aby Pan Buoh dal gim Ducha Swateho/
 A dšlli/ pročby y hned nepřigal Kněz Ducha Swateho/ řkyž Biskup
 swětij ho/a di: Wezměte Ducha Swateho: Dím/že pro to. První/
 že Biskup nemá té mocy/aby dal Ducha Swateho. Druhé pro to/ že
 ten/ genž Kněžij přigimá/ snad gest w hříchu smrtedlném/ genž wy
 hanj Ducha Swateho/a ne dopaušti ho w hříšněho. Třetí pro to/
 že giž obecně Biskupowé gsau w hříšnych smrtedlných/ w Smilstwij/
 w Pyše/ w lačomstwij a w Swatokupectwij/ protož negsau hodni/a
 by Ducha Swateho gim vprosili. Ale prwe Apostolé Swatij/yakož
 piše Swaty Lukáš/ w skutcých Apostolských/kladli gsau ruce na ně/
 a ne Modlili gsau se za ně/ a přigimali gsau Ducha Swateho/ tak že sau
 vměli řázati/a řeči mnohých yazyků w mluwiti/a diwy činiti/ neb s obau
 stran byli gsau dobříj/ Apostolé vmysl dobrý měli/ a oni z druhé strany
 také. Protož gsau dary Ducha Swateho přigimali/ a řkyby gestě byli
 tatowij z obau stran/ gestěby Pan Buoh dal své dary/aby statečně slo
 wo geho řázali/ a w Cytřwi Swaté prospijwali.

Také muž byti abywa často/že ač Biskup gest zly/wšak ten/ kterýž
 od něho dobrým vmyslem a řadem/nabožně přigimá swěcenij dar Du
 cha Swateho přigimá/ ne od toho Biskupa/ ale od wyššyho/ genž
 zwlaště swětij své wěrné/od Kryšta. Yakož y řkyž zly Kněz řktij aneb
 rozhřěšuge/ Člowěk mage dobrau wuoli/ přigimá Ducha Swateho
 od Pana Kryšta škrze skutek zleho Kněze. Protož na to slovo/ Wez
 měte Ducha Swateho/nemá Člowěk zpolehnanti aby y hned řkyž Bi
 skup dij/

Kázání w První Neděli

Kup dít/ nebo Kněž lidem kterým ta slova/ žeby oni y hned přigali Du-
 cha Swateho/ neb ta moc gest samému Bohu zachována/ že komuž on-
 dí/ Wezmi Ducha Swateho/ a chce to tak plně mýti / jako w Apossto-
 lech/ tehdy y hned bude mýti Ducha Swateho.
 Protož kdož gest řekl Pán Krystus Vědomníuom swým : dechl na-
 ně. Wezměte Ducha Swateho/ tehdy sau y hned wzali. A nedomníweg
 se/ by to dechnutí wětrné bylo Duch Swatý/ aneb opět yazykové obni-
 wí/ w nichž dán gest Aposstoluom Duch Swatý/ anebo opět Holubice
 zpusob/ kteráž gest nad Krystem Pánem widjna na Křtu/ neb ty wosse-
 ty wěcy tři/ gsau stwořeny/ a Duch Swatý není stwořený ale Bůh wě-
 čný/ geně gest ty wěcy stwořil / a genž hříchy odpauští. Ale y hned dít
 Pán Krystus : kterým odpustíte hříchy odpauštíte se gim. Tudí
 Swatý Augustýn/ to gest/ Duch Swatý odpustí / ale ne wy. A kterýchž
 zadržíte zadrženi gsau. Tu wěz/ že Kněží welmi sasy a Pýchagí tým
 slowem Krystowým/ mněgúce/ žeby bylo na gich wuoli plně/ aby komuž
 chří hříchy odpustiti/ aby byli odpustěni/ a komuž chří zadržeti aby by-
 li zadržani. Protož proti takowým/ mluwí Swatý Jeroným na ono
 slowo Krystowo. Tobě dám Klíče Králowstwí Nebeskeho/ a což to
 liwěť swúžes na Zemi/ bude swázáno y na Nebi. A dít takto : Tomuto
 některý nerozuměgúce/ nětco přigimají Pechy Žakoníkúw stareho Ža-
 kóna/ tak že mněgí/ aby potupili newinné / a rozważali winné. Ano před
 Bohem/ ně Saud Kněží/ ale žiwot hříšných se wáží. Čzteme w Le-
 uitiku o Malomocných/ že přikázáno gim/ aby se wázowali Kněžím / a
 mēliliby malomocenstwí/ tehdy aby od Kněží byli nečistí/ ne/ by Kněží
 malomocné žinili a nečisté/ ale aby měli poznání malomocného a nema-
 lomocného/ a aby mohli rozeznati/ který čistý/ a který nečistý gest. Pro-
 tož jakož tam malomocného Kněž nečistým činí / tak y teď wúže y roz-
 wážuge/ Bítup neb Kněž/ ne ty/ genž newinni sau aneb winni/ ale z Dřa-
 du/ weho/ kdož hříšných slyší rozdílly / wú který má swázán bytia kte-
 ry rozważán. To wosse Swatý Jeroným. Na to slowo dít Mistr blu-
 bokyh smyslúw/ že se zgewně tu wázuge/ že Bůh nenásleduge Kněžské
 ho sandu/ genž žlamáním a nerozeznáním sandú / ale Bůh wždy sandú
 weblé prawdy/ kdož odpauštíwá/ neb zadržúwá hříchy/ to ten Mistr.
 A y z řeči Swateho Jeronýma máso/ že chlúbili sau se w starem Ža-
 kóně Kněží/ žeby oni od malomocenstwí wzdrawowali / gedně ohleda-
 gúce/ gestli Člowěk od Malomocenstwí wzdrawen/ a ne wzdrawugú-
 ce/ tehdy gsau lžiwe pýchali/ též řekl gsau/ že moc gsau měli/ aby toho chří
 malomocným učinili. Tak nyněgssy Kněží/ magice moc ohledati hříš-
 něho/ ale newyčistiti Duse od hříchu/ ani zprzniti tomu Duse/ gemuž ne-
 ný zprzněná/ prawili/ že oni magi moc/ aby wyčistili swým odpustěním
 neb zadrželi žagúcy mu.

Tehdy žiwě a marně peychagí/ a chápagí se mocý/ genž na sameho
 Pána

Geni-
 na de spi-
 tu sa to
 do tri-
 na in-
 culca-
 tur.

Typus
 emile-
 abur-

Pána Boha slusť / neb on sam ten gest / genž muože swau mocy Du-
 ssy obžiwiti swau milostij / a wyčistiti od hřijchu / yakož sam gi mohl stwo-
 řiti. Protož řekl gest Pán Krystus Včedlnijšom : Wezměte Ducha
 Swateho / kterýmž odpustíte hřijchy / budau odpustěny / to gest / Dů Swa-
 ty Augustyn : Duch Swaty odpauští ale ne wy. A ginde dů Swaty
 Augustyn / na ono slowo. Aly Beránek Boží genž snijma hřijchy Swě-
 ta / Ližadny se nechapey ani řikey by on snijmal hřijchy Swěta.

Giž pilně znameneyte / proti kterým pyssným přestem gest vřazowal
 Jan / gestě se byli Kacyři nenarodili / a giž gsau byli vřazanij / proti tēm
 gest wolal Jan od Jordánu / to Swaty Augustyn. A múnij že Swa-
 ty Jan přestem vřazow na Krysta / a řka : Aly Beránek Boží genž snij-
 ma hřijchy swěta / to gest / Lidstě. Tím promluwenijm a vřazanijm /
 potupil gest Kacyře / kterijž se chápali / řkauce : Že oni magij moc swau /
 gijž odpauští hřijchy. A tak Swaty Augustyn / weliky Včitel pýsina
 Swateho vřazuje / že wssychni gsau ti Kacyři / kterijž wssetečně se chá-
 pagij a drží / že kdo giný / kromě Boha odpauští hřijchy / A mluwí na
 ono slowo / ktere gest řekl Krystus o Marij Magdaléně : Odpauští-
 gij se hřijchowě mnozy / že ten Člowěk / genž Bohem není / nemůž hřij-
 chůw odpustiti / a dowodij : Že Ssimon mage za to / že pauhy Člowěk /
 to gest / Člowěk / genž Bohem není / nemuož hřijchow odpustiti / a mage
 za to / že Krystus Člowěk nemuož hřijchow odpustiti / byl gest méně
 zly / než ten Kacyř / kterijž dů : že on t. ten Kacyř hřijchy odpauští.
 A mluwí takto S. Augustyn / Žakonij Ssimon lepšy (totiž méně zly)
 neb když gē mēl / že Krystus gest Člowěk (totiž pauhy) newěčil gest / by
 od Člowěka mohli byti odpustěni hřijchowě.

Protož Židům lepšy rozum se zdal / než Kacyřům. Žide gsau řekli :
 Kdo gē tēto / genž hřijchy odpauští / snij sobě to sobiti člowěk : Odpo-
 wěz to (totiž Kacyři) ne ya / ale Krystus. O člowěce / ty gsau Člowěkem /
 (t. pauhy a ne Bohem) ya od Židůw mněn gsem Člowěkem (totiž ne
 Bohem) odpustěni hřijchow odemne by bylo / neměli gsau. Ale ya sobě
 (totiž Augustyn) ale tobě Krystus / řka : O Kacyři ty gsau Člowěkem /
 totiž ne Bohem / dišs pod ženo ya tē spasým / ya když gsem Člowěkem
 (totiž ne Bohem) mněn / řekl gsem : gdiženo / wšra twa ta tē spasyla. Od
 powědagij (totiž Kneží pyssnij) newědauce co mluwí / Yakož dů Apo-
 stol Swaty Pawel / a řka : Neodpauští gijli lidé hřijchow / lež gest / že
 dů Pán Krystus / kterež rozwižete na Zemi / budau rozwižani y na Ue-
 bi. A zdaliž newijte proč to / řečeno gest : Dati mēl Pán Krystus lidem
 Ducha Swateho / a od toho Ducha Swateho / aby geho wěrným byli
 odpustěwani hřijchowě. Ueb co sy Člowěce gedine nedůžiwý : genž
 zdrawij potřebuges / chceš mně byti lékařem. Ba sem nau hledey lékař-
 stwí / neb aby to zgeroněgi vřazal Pán Krystus / od Ducha Swateho /
 geyž gest dal Včedlnijšom swým / že hřijchowě se odpauští gij / ne zaslau

Ec iij ženiimi

Nb.

Lukáš. w
vii kap.

gofu Lin
on ib
dun gl
br fat
gofu

lin. penult. et ult. etc. wazny
mit mltay dny dny gny, za
gny in dny Kázanij w I. Nedeli wazny

Blizni
tu, a
ab om
Jan
ženijmi lidstými / w gednom mýstě takto dij: Prýgměte Ducha Swa-
y hned gē přidal / Odpustiteli komu hrýchy / odpauštěgij se gemu / to gest /
Duch Swatý odpauštěj / ale ne wy. To wisse Swatý Augustýn slo-
wo od slova wypisuge / že nižadny nemůž hrýchůw odpustiti / gediné ač
gest Bohem / yako Krýstus. A aby gessťe lépe bylo rozumýno / wěz / že
hrýchy odpustiti někdo muož mocy swau / gij od nižadneho nemá. A tak
sam Buh Otce / Syn / y Duch Swatý muož odpustiti hrýchy / a niža-
dny giny / a to odpustěmij gest naywysšij. Druhé / muož někdo
hrýchy odpustiti hned nayduštogněgij / tu mocý zaslaužením. A tak Kry-
stus yakožto Člowěk / že gest nayduštogněgšij Kněz / swým zaslauže-
ním / že gest pracowal / a wkrutnau smrt a ohawna / pro Lidstě hrýchy
trpěl / má moc od Božstwj puogčenau / aby hrýchy odpauštěl komuž
račij / a nižadny giny Kněz / neb Člowěk nemá té mocy. Třetij / můž
někdy hrýchy odpustiti tak / že rozeznage hrýchy Člowěka / a wslýšy ge-
ho wmysl / a znamenage žadost geho / y dij / že gemu gsau hrýchowě od-
pustěni / takto: Aly mily Bratře / želýšli sřdečně hrýchow / a nechcessli
wýce hřessyti / a gij Božij Přikázanij chceš wssěct a plniti: A prawým
tobě / že gsau hrýchowě twogi odpustěni.

A tak sam Buh swu mocý nayprawě odpustij hrýchy: Druhé / Kry-
stus / yakožto Člowěk / naywayssě po Božstwj swý zaslaužením wssěm /
třetij budau spaseni / odpustij hrýchy. Třetij / naynuže Kněz / odpauště-
gij hrýchy / když z mocy puogčeně sandij / a oznamugij / komu Buh odpustij
hrýchy. A pak Buh tomu zadržuge hrýchy / komuž gich nechce odpustiti /
že se nečage. Těz y Krýstus zadržuge / komuž geho Vmučenij nesblazu-
ge hrýchow. A Kněz / zadržugij / a ginať zadržeti nemohau / gediné že o-
známiti magij / komu Buh hrýchy zadržugij / yako takto řkuce: Aly mily
bratře / ty nechceš se kati smilstwj / Pá Buh tobě neodpustij / dořud se ne-
budeš kati / aniž mohu tebe rozhřessyti. A z toho mās / že nelze gē člowě-
ku býti wycištěnu od hrýchů / než mocý Božij / a Krýstowý zaslaužením.

Protož dij Krýstus swým Vědlníkům: Bezemne nic nemůžte wci-
niti. Protož woley Papež / Biskup neb giny Kněz co chce / řka člowěce:
já tobě hrýchy odpustij / yá té hrýchů y muť zbawugi / nezbarwili Pan
Buh / a to gessťe Člowěka / genž želj hrýchů sřdečně / nicť ho nespasy gich
wolánj. Proto že nemůž člowěk nic wćiniti / ani pomysliti co dobre / sam
od sebe / ale ač Pan Buh dá / ani Papež / ani kdo giny / yakož nemůž člowě-
ku dáti želenj na hrýchy / těz nemůž ho ani hrýchow / ani muť zbawiti / gež
má trpěti za hrých. Také čtwrtě / má moc každy člowěk odpustěti hrý-
chy / tak že můž odpustiti winu Bliznjmu / kteruž gē proti němu wćinil / a
to tak / že se nechce mstýti / ani zlostně hněwati / a tu moc dal gest Krýstus
každěmu člowěku / o nīj řka w Modlitbě Páně: Yakož y my odpau-
šćime swým winníkům zc.

Matth w
vi. Tom. i
23. 58. a
11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
A tak některá Baba wýce gē hrýchow odpustila bliznjmu / než ně-
který snad Papež / Biskup / neb giny Kněz / a zdaby se toho leli: Aly Pan-
Buh / a to gessťe Člowěka / genž želj hrýchů sřdečně / nicť ho nespasy gich
wolánj. Proto že nemůž člowěk nic wćiniti / ani pomysliti co dobre / sam
od sebe / ale ač Pan Buh dá / ani Papež / ani kdo giny / yakož nemůž člowě-
ku dáti želenj na hrýchy / těz nemůž ho ani hrýchow / ani muť zbawiti / gež
má trpěti za hrých. Také čtwrtě / má moc každy člowěk odpustěti hrý-
chy / tak že můž odpustiti winu Bliznjmu / kteruž gē proti němu wćinil / a
to tak / že se nechce mstýti / ani zlostně hněwati / a tu moc dal gest Krýstus
každěmu člowěku / o nīj řka w Modlitbě Páně: Yakož y my odpau-
šćime swým winníkům zc.

na Marya/genz gsaucy starau Babau vmřela gest/ta gest wice odpusti-
 la hřichow/nez Petr Apostol/neb ona gest wsem odpustila/ķterjz sau
 winni byli smrtj gegjho Syna/genz gsaucy wice proti nuj winni/ nez pro-
 ti Swatemu Petru/ rozumeg ze tem gest odpustila/ķterymz gest Syn
 odpustil ale ginym nic. // Ay giž muožes rozumeti tomu slowu/ komuž
 odpustite hřichy/ odpauštěgi se gemu / že když Buoh odpustij ķagjcy-
 mu/ a Kněz se s Bohem sgedna / tehdy odpustij / ale ne když Kněz chce/
 neb dji : že odpustě/aby y hned byli odpustěni hřichowě/a toho gest leh-
 tý příklad. Prwe/ že často zpowjda se Ćlowěk Knězy lžiwe/prawice
 malé hřichy/a zamlčeti/chtě welikě/a on že srdce nezná / y dáwa ge" roz-
 hřešeni/ an wice giž tau zpowědj přičinil sobě hřichu. Druhý příklad/
 že někdy newj Kněz bez zgerwenj rozhřysyli gē kdy toho/ tak že sau ge"
 hřichowě odpustěni/ yakož sam o sobě newj/ gestli v milosti Božj / ač
 newj do sebe/by měl ķterý hřich smrtedlný. Neb dji pjsmo : Nižadny ne-
 wj/ gestli milosti/čili hněwu hoden. Protož/aby Knězy nechápali se mo-
 cy odpustěni hřichow. Yakož dowodij Swatý Augustyn/ Krystus
 Pán když gest odpustil hřichy dnau zlámanému / a Mary Magdalene/
 y ginym odpauštěge neřikal gest/ yá tobě odpauštějim hřichy/ ale odpau-
 štěgi se hřichowě twogi/to wěz od Boha/a to gē učinil proto/aby ginj
 po něm tež řikali/dauffeg Synu neb Dcerko/ ponewadž želiss a nechces
 wice hřešiti/odpauštěgi se hřichowě twogi od Boha/ale aby neřikali/
 yá tobě odpauštějim hřichy twě / neb tak řka : yakož dji S. Augustyn.
 w ķacyřstwjby vpadl/a ačby Ćlowěk/genz se zpowjda/wzal pro swě
 zelenj hřichu odpustěni od Boha/wssat tak řka Kněz lhalby. Pakli-
 by Ćlowěk žeby nežel hřichu/mage ge/a Buohby neodpustil/tehdy-
 by opět Kněz řka : Yá tobě odpauštějim hřichy/ lhalby. Protož dosti gē
 Knězy/aby wida Ćlowěka/an dáwa znamenj/že hřichu želj/a dji/
 že nechce hřešiti/aby mage naděgi / ale negistotu / řekl tomu Ćlowěku/
 Dauffeg milý Bratře/žet milostny Spasitel Pán Bůh odpustil gē to-
 bě twě hřichy. Tak gsaucy řikali Apostole/a po nich ginj Swatj/ ale ne
 chlubili gsaucy/aniž gsaucy řikali/by komu hřichy odpauštěli/Alle nyně gssy
 a newjice Knězy smilnj/a laťomj ti se chlubj/že odpauštěgi hřichy/a že
 mohau toho chtj / do Nebes y do Peřla poslati / a překjpuce odpustj
 lžiwe y řikaj na zpowědi/yá tobě dáwam odpustěni hřichu/y muž
 zbawenj/Alle buš Pán Bůh požehnany na wěky/ že gim nedal té mocy/
 aby komuž chtj hřichy odpustiti/odpustilby/ a aby do Peřla poslali toho
 chtj/neb by tak bylo po gich wůli/swě kuběny by rozhřešowali/a do Ne-
 bes posylali/a ty spravedliwě ķterjz proti gich smilstw a laťstw mlu-
 wj/do Peřlaby porazyli/ķdoby gim nepřiwolil ķ gegich zlosti / y hnedby
 hřichy ge" zadrželi/ a tak ķteraby žena slechetná hanebně Knězy ķ smil-
 stwj nepřizwolila/ řeklby gji : Yá tě do Peřla posli/zadrže tobě hřichy.
 Alle giž wěrný nedá se wice swoditi/ nez má synau naděgi w Boha/
 nle prima vice una cum prefate c. iii. a Pán

11
 37

Eccl. 10.
 per...
 Augu-
 Bini ob-
 ferva-
 10.

Curia
 beatiss
 etatis li-
 ber mit-
 teretur
 fane co-
 cio-
 a. 10.

nel prima vice una cum prefate c. iii. a Pán
 Opharotropher perlu...

Kazanij w Druhau Nedeli

Here
iron Huffs
filed.

27

1
Diana, 21.10.13

1. Regum. 9.

Gold coin

Die over
halft deit

the "gn"

Bojany.
11

wěřící ale wěrný/a aby již wěřil. A Thomáš gsa/y widěním y sly-
šením y dočkutím/od dobrého Mistrá naučen / wyznáwá spolu y ge-
ho Božství/y Člowiečenství/ řka: Pán můj/a Bůh muog. Aniž gť
pochybení by ho w nitě nenaučil milostiwý Spasitel/yakož ho zewnitě
naučil/neb yakož gest vsty promluwil / tak gest Dussý wěřil. A nazýwá
Tomáš Krysta Pánem/a ne Místrem. Ač gť Gežýs řekl/Vědlníkům
w Euangelium Swateho Jána xij. Kapitole. Wy mne nazýwáte Mí-
strem a Pánem/a dobře říkáte/nebť sem/nebť sem již wstal z Mrtwých/
ne tak obcowal gest s nimi/yako Mistr/ ale již yako mocný Pán / wstal
čžiwotu nesmrtedlnému/ byl gest od takoweho obcowání s nimi odlau-
čen/a nazýwá ho Bohem/ne aby Božství očem tělesným wěděl/ani aby
se ho dotekl / ale že w Duchu dal genu Pán Krystus poznání swého
Božství. A tak diš Swatý Augustýn: Widěl gť a dotýkal se gest Tho-
máš Člowěka/a wyznal gest Boha. A Swatý Ambrož diš: Wpusťil
ruku swau ten/genž gest newěřil/a Pána a Boha gest nalezl. A tak y S.
Řehoř/y Swatý Augustýn/y Ambrož/y Swatý Lew Papež chť/že se
Thomáš dotýkal/pakť k námsemu vtěšení/genž gšme ani widěli/ ani do-
týkali se Krysta tělesně/diš Krystus: Že sy widěl mne Thomášy wvě-
řil gšy/ Blahoslawení/ kteriž gšau newiděli/tak yako ty gšy widěl očem tě-
lesným/a wvěřili gšau. *Conz. Fol. 172. legu. Halle nija*

Těž že Pán Krystus / gest Pán a Bůh / Pán wšsemohucý a Bůh
wěčný. Tu bych měl nětco powěditi/kterak ti/genž wěřij perwě/a nehle-
dagij diwuw gšau dobré wíry / ale ti newěrniž kteriž diwuw hle-
dagj/ale již musým konec včiniti/ a to zachowati k ginému Euangelium/
neb gsem již proděl/pakť zawjra S. Ján w Euangelium/že mnohá gi-
ná znamenij / včinił gest Pán Gežýs /a proč: Že aby lidé wěřili proto
gšau tuto pjaná / a wěřili wěrau žiwau / to gest / newmrtwenau hřij-
chem smrtedlným/že Gežýs gest Krystus Syn Boží/a aby wěřice ži-
wot wěčný měli we Gměno geho.

Neděle Druhá po Velikonocy /

Euangelium Swateho Jána w Desá-
té Kapitole.

W Ten čas: Řekl Pán Gežýs Vědlníkům
swým. Já gsem Pastýř dobrý. Dobrý Pastýř

Du-